

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.III.10.491/2016/12.

A tanács tagjai: Dr. Zanathy János
a tanács elnöke
Dr. Magyarfalvi Katalin
előadó bíró
Dr. Farkas Katalin
bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Pusztafi Zsófia Mária pártfogó ügyvéd

Az alperes: Járási Hivatal

Az alperes képviselője:

A per tárgya: társadalombiztosítási határozat
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Győri Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság

5.M.374/2014/40.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.M.374/2014/40. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] Az alperes a 2014. április 10-én kelt határozatával a felperes részére 2012. január 1-től rokkantsági ellátásként folyósított ellátást megszüntette, egyidejűleg, a felperes állapota javulására tekintettel 84.485 forint összegű rokkantsági ellátást állapított meg.
- [2] A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot a 2014. június 19-én kelt határozatával megváltoztatta és azonos időponttól 86.510 forint rokkantsági ellátást állapított meg a felperes részére.

A felperes kereste, az alperes ellenkérelme

- [3] A felperes keresetében a társadalombiztosítási határozat felülvizsgálatát az egészségi állapota százalékos mértékének téves meghatározása miatt kérte és vitatta a rehabilitálhatóságára vonatkozó megállapítást is.
- [4] Az alperes a kereset elutasítását kérte határozatai ténybeli és jogi indokai fenntartásával.

Az elsőfokú ítélet

- [5] A munkaügyi bíróság a keresetet - a megváltozott munkaképességű személyek ellátásának megállapításáról és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (Mmtv.) 2. § (1) bekezdése alkalmazásával, a perben lefolytatott szakértői bizonyítás alapján - elutasította. A bíróság az ítéletben rögzítette, hogy a felperes indítványára beszerzett, szóban és írásban kiegészített szakvélemények szerint a felperes egészségi állapota 23%-os, D minősítési csoportba tartozik, foglalkoztatási rehabilitációja nem javasolt, felülvizsgálata a jelen állapot alapján nem szükséges. A közigazgatási eljárásban és a perben beszerzett, kiegészített komplex szakvélemények egyezők voltak abban, hogy a felperes egészségi állapota kevesebb, mint 30%, a szakvélemények egyeztek a rehabilitálhatóságot, a D kategóriába sorolást illetően is; az E kategóriába sorolásra - a perben beszerzett szakvélemény szerint - az önellátási képesség megtartottsága miatt nem volt lehetőség. Mivel a közigazgatási eljárásban és a perben eljáró szakértők a vizsgált kérdésekben azonos állapotról helyezkedtek, a társadalombiztosítási határozat nem jogszabálysértő.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és a keresetnek helyt adó határozat meghozatalát, másodlagosan a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte a Pp. 221. § (1) bekezdése, valamint a komplex minősítésre vonatkozó részletes szabályokról szóló 7/2012. (II.14.) NEFMI rendelet (NEFMIr.) 2. § (1) bekezdésére hivatkozva.
- [7] A felperes előadta, hogy 1986 óta rokkantsági nyugdíjas, betegségei alapján 30%-os pszichiátriai, 40%-os neurológiai, 15%-os mozgásszervi, 5%-os keringési, 24%-os szemészeti és 10%-os emésztőszervi részkárosodása áll fenn, össz-szervezeti egészségkárosodása 77%. Kifogásolta, hogy az eljáró szakértő a hallásromlását és ágyéki csigolyatörését nem értékelte, azokat csupán állapotrosszabbodásként tüntette fel; egészségi állapota a megállapított százalékos mértéknél kevesebb. Álláspontja szerint a bíróság az orvosszakértő véleményéből kiragadta az önellátási képessége megtartottságára vonatkozó megállapítást; hivatkozott

arra is, hogy a komplex szakvélemény - az alapbetegségeire figyelemmel - rögzítette azt is, hogy azok mindegyike szenvedést és foglalkozási nehézségeket okoz. A szakvélemény tartalmazza azt is, hogy a felperes rehabilitációja a kizáró tényezők miatt nem valósítható meg, a foglalkoztatási rehabilitációs szakértő emellett megállapította azt is, hogy betegségei munkavégző képességét negatív irányba befolyásolják. A szociális szakértő viszont azt állapítja meg, hogy a felperes a motiváció, az önálló életvitel, a napi feladatok ellátása tekintetében mindennapi rendszeres segítségre szorul. Mindezek miatt indokolt E kategóriás rokkantsági állapot és ellátás megállapítása.

- [8] A felperes a fentiek alapján kifogásolta, hogy a jogerős ítélet a döntés alapjául szolgáló jogszabályokat nem tartalmazza és hogy az egészségi állapotát - egyes betegségek értékelésének elmulasztása miatt - tévesen értékelték az eljáró hatóságok.
- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [11] A peradatok szerint a felperes egészségi állapotát a közigazgatási eljárásban és a perben véleményt adó szakértők közel azonos mértékben állapították meg: az elsőfokú komplex véleményben 29%-os, a másodfokúban 28%-os, a perben beszerzett szakvéleményben 23%-os egészségi állapotot vélelmeztek. Az ágyéki gerinc kezdődő elfajulásos változását az eljáró szakértők véleményük kialakítása során figyelembe vették, a felperes által csatolt, a társadalombiztosítási határozatok meghozatala után (2015. júniusban) keletkezett, az ágyéki csigolya magasságában törést igazoló lelettel a határozatok megalapozatlansága azért nem volt alátámasztható, mert a bíróságnak a határozatokat - a Pp. 339/A. §-a szerint - a meghozatalukkor fennálló tények alapján kellett felülvizsgálnia. Új, a határozatok meghozatala után bekövetkező betegségek - az Mmtv. 14. §-ában írt feltételek fennállása esetén - új kérelem előterjesztésére adnak lehetőséget, azok a korábbi határozatok jogszerűségét nem befolyásolják.
- [12] A bíróság a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megbetegedések értékelése és a felperes szakvéleménnyel kapcsolatos kifogásai tárgyában a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértőt a tárgyaláson meghallgatta és a szakvélemény írásbeli kiegészítését is elrendelte. A szakértő a határozatok meghozatala és az általa elvégzett vizsgálat után bekövetkezett ágyéki csigolyatörés állapotrosszabbító hatását a fent megjelölt ok miatt nem értékelte, arra - a Pp. 339/A. §-a alapján - a bíróságnak sem volt lehetősége. A felperes által szintén utóbb csatolt, halláskárosodást igazoló leleteket az orvosszakértő - a tárgyaláson tett nyilatkozatából és a szakvélemény kiegészítéséből is kitűnően - figyelembe vette, a kisfokú halláscsökkenést igazoló leleteket nem tartotta alkalmasnak arra, hogy a társadalombiztosítási határozatok

meghozatalakor fennállóan önálló részkárosodás megállapítását alátámasztják. A szakértő a szakvéleményét - orvosszakmai érvek mentén és a NEFMir. alkalmazott rendelkezései felhívásával - részletesen megindokolta, a felperes olyan kifogást, ami az orvosszakértő szakkérdésekben kialakított véleményét aggályossá tette volna, nem adott elő.

- [13] A bíróság helytállóan állapította meg, hogy a közigazgatási eljárásban és a perben eljáró szakértők véleménye vitás kérdéseket illetően, a felperes jogosultságát érintően egyező volt, a szakértők a felperes rehabilitálhatósága és minősítési kategóriában sorolása tekintetében is egyetértettek. A perben eljáró szakértők véleményéből kiragadott megállapításokkal a társadalombiztosítási határozatok és a jogerős ítélet jogszabálysértő volta nem volt alátámasztható, a bíróság helyesen jutott az ítéletben foglalt következtetésre.
- [14] A munkaügyi bíróság az ítéletben valóban csak a jogosultsági feltételt szabályozó anyagi jogszabályt [Mmtv. 2. § (1) bekezdés] hívta fel, ez azonban nem jelenti a Pp. 221. § (1) bekezdése lényeges, az ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó sérelmét. A felperes a per során módosított keresetében a határozatok alapjául szolgáló szakvélemények megállapításait vitatta, kifogásai döntően olyan tényekre vonatkoztak, amelyek megítélése különleges szakértelmet igényel. A bíróság a vitássá tett tények tisztázásához szükséges bizonyítást elrendelte, a lefolytatott szakértői bizonyítás a határozatok megállapításait alátámasztotta. A perben eljáró szakértők - a bíróság felhívására - számot adtak a NEFMir. alkalmazásáról is; az ítélet indokolása nem szenved olyan hiányosságban, ami az érdemi felülvizsgálatra alkalmatlanná teszi.
- [15] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [16] A Kúria a pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjáról a 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-a, a felülvizsgálati eljárás illetékéről az Mmtv. 14. §-a alapján alkalmazandó Tny. 81. §-a alkalmazásával határozott.
- [17] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2017. május 3.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő